

Editorial

Af Erik Johnsen

1997 har været et skævt år for L&E. Rent produktionsteknisk.

Vi startede med et stort nummer på 112 sider om udviklingen i skandinavisk ledelsesteori. Og fulgte op med to normale numre: *Frontiers of Management* og *Ledelse på tværs*. I alt 240 sider. Der mangler således 16 sider i en såkaldt normal årgang. Så kvantitativt får læsere og abonnenter mere i år end de har betalt for.

Kvalitativt sætter vi punktum for årgangen med et udråbstegn. Eller rettere to. To vigtige budskaber.

Søren Peter Iversen spørger med udgangspunkt i en række ph.d.-afhandlinger om vi er på vej mod et forskningsmæssigt metodedikatur. Med de konsekvenser dette måtte have for gyldigheden og relevansen af de resultater, der produceres. Og som man vel har på fornemmelsen burde give os nye indsigter med henblik på stedse bedre erhvervsudøvelse.

Givet er det, at den intensiverede 'undervisning' på ph.d.-niveau i videnskabs-teori - eller afarter heraf - har haft indflydelse på ph.d.-skriveriet i retning af, at redegørelser for 'min' specielle måde at anskue virksomheden og dens gøren og laden på er opdimensioneret på bekostning af virksomhedens måde at se sig selv på. Det kan gøre læseren klogere på

skribenten, men den læsende virksomhedsudøver relativt mindre klog på virksomheden. Fænomenet kan hænge sammen med at undervisere i videnskabsteori aldrig har set en virksomhed. Hverken udefra eller indefra.

Min egen videnskabsteoretiske mentor, professor Håkan Törnebohm står for det synspunkt at videnskabsteori bør tage udgangspunkt i de enkelte discipliners måde at drive forskning på. Og så - senere - kræve af dem, at de gør rede for deres forskningsparadigme. Og ikke omvendt. Törnebohm gjorde os opmærksom på sine synspunkter i *Erhvervsøkonomisk Tidsskrift* nr. 2, 1986 i essayet *Reflexions on Practice-Oriented Research*. Det var i øvrigt et særnummer af ET i anledning af tidsskriftets 50 års jubilæum. Det bar titlen "Trends and Megatrends in the Theory of Management".

Morten Juel Christoffersens artikel kunne bære overskriften "Nu er det alvor".

Selv en garvet redaktør bliver helt stakåndet ved at læse om den verden han - åbenbart - lever i. Den er så mangfoldig, så kaotisk og så foranderlig, at virksomhedens ledelse står overfor det umulige, nemlig at drive ledelse. I hvert fald hvis man ikke ved, hvad man selv og virksomheden har af viden og indsigter, specielt til at skabe stedse ny viden, der er virksomhedens fremtidige eksistensgrundlag.

En mulig redning for den snusfornuftige virksomhed er at de fleste andre er ligeså langsomme i aftrækket som den selv. Det giver samarbejdspartnere på samme mangel-på-viden-niveau.

Christoffersens artikel er velargumenteret og overbevisende og det skal være et af

Den Gamle Redaktørs nytårsfortsætter at absorbere den.

Ihukommende den klassiske Osvald Helmuth sentens: "Det bødes der for i mange år, som kun var en stakåndet glæde".